

ת"פ 6249/09/21 - מדינת ישראל מדינת ישראל נגד אלון גברילוב

בית משפט השלום בחיפה

09 יולי 2023

ת"פ 6249-09-21 מדינת ישראל נ' גברילוב

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר
המאשימה מדינת ישראל מדינת ישראל

נגד
הנאשם אלון גברילוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ענבל קליין ועו"ד איתי גוהר

הנאשם - נוכח

ב"כ הנאשם - עו"ד סגרון

גזר דין

הנאשם הורשע על

[פרוטוקול הושמט]

בכתב אישום מתוקן בעבירות של הטרדה מינית והתנכלות (ריבוי עבירות), פגיעה בפרטיות (ריבוי עבירות), סחיטה באיומים והחזקת חומר תועבה ובו דמותו של קטין.

תמצית כתב האישום המתוקן

1. **החלק הכללי של כתב האישום** מלמד מהי מערכת ה"טלגרם", מהו יישומון "דיסקורד" ומהו "בוט" ומעלה כי

עמוד 1

במועד שאינו ידוע למאשימה, לכל הפחות החל מחודש אוקטובר 2020 ועד למעצרו ביום 5.7.21 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**") הפעיל הנאשם 4 חשבונות משתמש באפליקציית טלגרם ו-3 חשבונות ברשת החברתית אינסטגרם, תחת שמות שונים, כמפורט בכתב האישום.

מעובדות האישום הראשון עולה כי ביום 7.10.20 יצר הנאשם את ערוץ הטלגרם "ישראליות זה מותג" (להלן: "**הערוץ**") וביום 9.10.20 יצר שתי קבוצות נוספות בטלגרם הקשורות לערוץ זה - האחת שמטרתה לאפשר שיח משתמשים בנוגע לערוץ והשנייה שמטרתה לסייע לנאשם לאתר את זהותן של צעירות ישראליות שתוכן המתמקד במיניותן הופץ במרשתת אך זהותן טרם ידועה (להלן: "**הקבוצות הנוספות**"). הנאשם, מתוקף היותו יוצר הערוץ והקבוצות הנוספות, שלט בתכנים שפורסמו.

עוד עולה מעובדות האישום הראשון כי עד ליום 11.7.21 הצטרפו לערוץ ולקבוצות הנוספות לפחות כ- 15,000 משתמשי טלגרם והופצו בהם למעלה מ-10,000 תמונות וסרטונים המכילים תוכן מיני של נשים ישראליות, בנסיבות שיש בהן כדי לבזותן ולהשפילן, בין היתר כשהן מבצעות אקטים מיניים, והכל ללא הסכמתן וללא ידיעתן. לצד התכנים המיניים פורסמו, בחלק מהמקרים, פרטי זיהוי של הנשים באופן שמאפשר יצירת קשר עמן. הנאשם הגדיר את הקבוצות כך שיהיו פתוחות להצטרפות בפני כלל משתמשי הטלגרם ויאפשרו צפייה בתוכן אף ללא הצטרפות אליהן.

לצד הערוץ והקבוצות הנוספות, הנאשם הקים שרת בשירות דיסקורד שהכיל תכנים מיניים שבהם נחזות צעירות ישראליות בעת ביצוע אקטים מיניים או תמונות המתמקדות במיניותן ובכל פעם שהשרת הוסר על ידי דיסקורד, הנאשם הקימו מחדש, כך מספר פעמים. הנאשם אף הפרסם קישורים לשרת הדיסקורד במטרה לחשוף את השרת לקהל הרחב ולמכור גישה למאגר מקוטלג ומסודר של תמונות וסרטונים של מאות צעירות ישראליות. לצד התכנים המיניים, הנאשם נהג לפרסם את פרטי הזיהוי של הנשים, לרבות שמן המלא, באופן שאפשר יצירת קשר עמן.

האישום הראשון ממשיך ומלמד כי ביום 11.4.21 פרסם הנאשם בערוץ הטלגרם "ישראליות זה מותג" קישור לבוט, לצד סיסמת גישה ובכך אפשר גישה בלתי מוגבלת לתוכן האגור בבוט שכלל, בין היתר, תכנים מיניים של צעירות ישראליות כשהן בעירום או במהלך אקטים מיניים, לצד פרטים מזהים שלהן מהרשתות החברתיות, והכל ללא הסכמתן וללא ידיעתן.

במהלך התקופה הרלבנטית פרסם הנאשם מאות תמונות וסרטונים המתמקדים במיניותן של לכל הפחות 152 צעירות ישראליות. בנוסף, פרסם תצלומים ופרטים אישיים, לרבות דרכי קשר והתקשרות של לכל הפחות 168 צעירות ישראליות, כמפורט בנספח לכתב האישום והכל ללא ידיעתן או הסכמתן.

בעקבות הפרסום נגרמו לנשים נזקים משמעותיים, ובין היתר, נזקים נפשיים בדמות דכאון וחרדה, חשש לצאת למרחב הציבורי והן סבלו הטרדות מיניות רבות בעקבות הפרסום, לעיתים אף מחוץ למרחב הווירטואלי.

מעובדות האישום השני עולה כי במהלך חודש דצמבר 2021, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, פנתה ל', ילידת 1998, אל הנאשם בטלגרם, בבקשה שיסיר תוכן מיני שבו היא נחזית מהערוץ שאותו ניהל הנאשם, והתוכן הוסר. ביום 31.12.21 פנתה ל' אל הנאשם פעם נוספת, בבקשה להסיר תוכן מיני נוסף. בהמשך, יצר הנאשם קשר עם ל',

מפרופיל טלגרם בשימוש, ודרש כי תשלח לו סרטון שבו היא מאוננת, כתנאי להסרת הסרטון המיני שבו היא נחזית. הנאשם הבטיח כי לאחר מכן "יעזוב אותה לתמיד" ולא ידבר איתה "מילה נוספת".

מעובדות האישום השלישי עולה כי במועד מעצרו החזיק הנאשם במכשיר הטלפון הנייד שלו למעלה מ-5,400 תמונות וכ-192 סרטונים, המכילים חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים, לרבות סרטים ותמונות שמציגים יחסי מין בין קטינים וקטינות, לרבות מעשי סדום; תמונות של קטינים בעירום מלא או חלקי ותקריב של איברי המין; תיעוד ילדים רכים בעת אינוס חלקי או מלא.

תסקירי המבחן והערכת המסוכנות

2. **התסקיר מיום 15.1.23** מלמד כי הנאשם, רווק בן 22, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, התגייס לצבא כלוחם ביחידת חי"ר ושוחרר מהשירות הצבאי מספר חודשים לפני תום שירות החובה, על רקע ביצוע העבירות מושא התיק דנן.

בהתייחס לעבירות שבהן הוא הורשע, הנאשם קיבל אחריות לביצוע עבירות של הטרדה מינית, פגיעה בפרטיות והחזקת חומרי תועבה, ברם התקשה לקחת אחריות על עבירת הסחיטה באיומים ומסר שכאשר קיבל פניות מנשים למחוק את התוכן שקשור אליהן, הוא נהג למחוק את התוכן ואף סייע להן למחוק תוכן דומה ממדיות נוספות. הנאשם מסר כי חווה קשיים בפיתוח קשרים חברתיים, ניהל קשרים וירטואליים בעיקרם וקיבוץ התוכן המיני שהופץ במקומות אחרים, הקנה לו מעמד בקרב חבריו לשירות הצבאי, שהביעו עניין בתוכן ונתנו לו חיזוקים חיוביים. הנאשם טען שהתוכן המיני פורסם בקבוצה על ידי משתתפים אחרים ואם היה נתקל בו היה מוחק אותו או מדווח למנהלי הפורטל. עוד טען כי כמחצית השנה לפני מעצרו הבין שהתנהלותו מהווה עבירה על החוק ורצה למחוק את הקבוצה, אך שכח את הסיסמא ובחוויתו הדבר יצא משליטה. הנאשם הפגין אמפטיה כלפי הנפגעות והכיר בפגיעה בהן ובהשלכותיה, ברם ניכר כי הוא מנסה להפחית מתחושת האשם שעולה בו, על ידי תגובות של ניתוק רגשי ועיוותי חשיבה, כגון, בהסרת תוכן לבקשת נפגע עבירה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל קווי אישיות ילדותיים ובלתי בשלים ודימוי עצמי וגברי נמוך, בעל מיומנויות חברתיות ותקשורתיות דלות, שהמסגרת הווירטואלית אפשרה לו חוויה אנונימית שסיפקה לו אשליה של ביטחון והפחתת חסמים ועכבות כדרך להפגת רגשות בדידות וניכור. עוד עלה רושם כי הליך טיפולי שבו שולב הנאשם במסגרת צו פיקוח מעצר נחוה על ידי הנאשם כמסייע ובנסיבות, שירות המבחן ביקש לדחות את הדין בעניינו של הנאשם, כדי לבצע לו הערכת מסוכנות. בית המשפט (המותב הקודם שדן בתיק ויצא לשבתון פרישה) נעתר לבקשה והזמין הערכת מסוכנות בעניינו של הנאשם.

3. **הערכת המסוכנות המינית מיום 6.3.23** סוקרת בפרוטרוט את תולדות חייו של הנאשם, את הקשרים המשפחתיים שלו ואת התפתחותו המינית והרגליו המיניים, שאותם לא אפרט, מחמת צנעת הפרט. הנאשם שיתף את מערכת המסוכנות בקשיי התקשורת שהוא חווה החל מכיתה ח' ואילך ומסר כי על רקע אותם קשיים, בילה זמן רב מול המחשב.

בהתייחס לעבירות הנאשם מסר למעריכת המסוכנות כי על רקע רצונו למצוא דרך לתקשר עם אנשים, כשהבין שאנשים בצבא "חושבים כל הזמן על בנות", הוא פתח את הקבוצות הנזכרות בכתב האישום, כי "הרגשתי שזו הדרך הכי קלה להשיג חברים", אך בסוף, כשגילה שלא השיג כך דבר, הפסיק לנהל את הקבוצה, אך לא יכול היה למחוק אותה, כיוון שלא היתה לו סיסמה של המשתמש. עוד מסר כי מחק את התוכן של נשים שפנו אליו והכחיש שסחט באיומים את המתלוננת, כנטען באישום השני. בהתייחס להחזקת חומרי התועבה, הנאשם מסר שבכל פעם שראה שמדובר בקטין, מחק את התוכן מהקבוצה ושלל התעניינות בתכנים פדופילים.

מעריכת אף היא התרשמה כי הנאשם בעל אישיות בלתי בשלה ובלתי מגובשת ובעל דימוי עצמי וגברי נמוכים וכי קיימת אצלו חרדה חברתית, שמאופיינת בהימנעות מיצירת קשרים בינאישיים בכלל וקשרים אינטימיים בפרט. על רקע האמור, מעריכת המסוכנות העריכה שברקע לביצוע העבירות לא עומדת סטייה מינית, אלא דימוי עצמי נמוך ותפיסה שלפיה המרחב הווירטואלי מהווה הזדמנות להשתלב חברתית. על כן, ולאור הבושה והחרטה שביטא הנאשם, לצד הבנה כי הוא זקוק לעזרה טיפולית, מעריכת המסוכנות העריכה שרמת מסוכנותו המינית של הנאשם נמוכה והמליצה על שילובו במרכז ייעודי לטיפול בעברייני מין.

3. **בתסקיר המשלים מיום 31.3.23** דווח כי גם בפני שירות המבחן הנאשם הביע נכונות להשתלב בתכנית טיפולית במרכז לשיקום מונע.

שירות המבחן העריך כי למאסר בפועל יהיו השלכות קשות על סיכויי השיקום של הנאשם ולכן, על רקע הערכת המסוכנות המינית, סבר שיש להעדיף אפיק טיפולי ולשלב את הנאשם בתכנית לשיקום מונע במסגרת צו מבחן למשך 18 חודשים, לצד מאסר בעבודות שירות, לתקופה המקסימלית האפשרית.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

4. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה הכתובים לעובדות כתב האישום המתוקן, לעבירות שבהן הורשע הנאשם ולפסיקה, כדי ללמד על חומרת העבירות ועל מדיניות הענישה הנוהגת בהן. בהתייחס לאישום הראשון, המאשימה הדגישה כי מדובר באלפי תמונות וסרטונים מיניים של צעירות ישראליות, שאליהם צירף הנאשם את פרטי הזהויה של אותן צעירות, מה שהעצים את רכיב ההשפלה והביזוי במעשים. עוד טענה כי מדובר בהפצה שיטתית, מתוכננת, לאורך זמן, בתפוצה של לפחות 15,000 משתמשים, שעשויים היו להעביר את התכנים למשתמשים נוספים. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה כי הנאשם פגע ב-178 צעירות בתחילת חייהן הבוגרים וגרם להן נזק, כפי שעולה מתצהירי נפגעות העבירה שהוגשו לבית המשפט (ת/1) וכי במכלול הנסיבות של האישום הראשון, מתחם העונש ההולם אותו נע בין 4-7 שנות מאסר בפועל. בהתייחס לאישום השני, ב"כ המאשימה עמדה על חומרת עבירת הסחיטה באיומים, הדגישה כי במקרה דנן מדובר בסחיטה מינית, עמדה על הנזק שנגרם למתלוננת, כעולה מהתצהיר שהוגש לבית המשפט וטענה כי מתחם העונש ההולם את האישום השני נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, בהפנותה לפסיקה כדי לתמוך בטענה. בהתייחס לאישום השלישי, ב"כ המאשימה עמדה על היקף החומר שהנאשם החזיק, הפנתה לפסיקה, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת וטענה כי על המתחם לנוע בין 3-10 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציינה את הודאת הנאשם, לצד העדר עבר פלילי, הפנתה לתסקירים ולהערכת המסוכנות וטענה כי בהתחשב במכלול נסיבותיו של

הנאשם יש לגזור את עונשו בתחתית המתחמים שהיא הציעה ולהשית עליו עונש כולל של 5 שנות מאסר, לצד קנס, פיצוי בסך של 7,000 ₪ לכל אחת מהנפגעות באישום הראשון ופיצוי שיעלה על 5,000 ₪ למתלוננת באישום השני. עוד ביקשה ב"כ המאשימה להורות על השמדת/חילוט התפוסים, לפי שיקול דעתה של משטרת ישראל.

5. כאמור, המאשימה הגישה **42 תצהירים של נפגעות העבירות מושא האישום הראשון** במסגרת הראיות לעונש (ת/1). עיון בתצהירים מלמד על ההטרדות שחוו נפגעות העבירה בעקבות מעשיו של הנאשם ועל התחושות הקשות שהמעשים גרמו להן, כפי שיפורט בהמשך, במסגרת הדיון בנסיבות ביצוע העבירות.

6. **ב"כ הנאשם** ביקש להזכיר את עקרון האינדיבידואליות בענישה, הדגיש כי בעת ביצוע העבירות הנאשם היה בן 19, הפנה להתרשמות שירות המבחן כי אף בהווה הנאשם בעל קווי אישיות ילדותיים וטען כי בנסיבות, יש להתייחס אל הנאשם כאל מי שמצוי על סף הקטינות. עוד טען כי הנאשם מעולם לא היה מעורב בפלילים, אלא הלך בתלם - סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצבא ושירת כלוחם ביחידה קרבית שירות כמעט מלא, עד הפסקת השירות בעקבות התיק דנן. ב"כ הנאשם הפנה לתסקירים, לצד הערכת המסוכנות וטען שמכולם עולה תמונה של אדם בודד, שמתקשה לתקשר עם אנשים, שהמחשב שימש לו כלי חברתי. עוד טען כי הנאשם אינו המפיץ הראשוני של התמונות, הוא אינו מכיר את המתלוננות, אינו יודע את גילן וחלק מהתמונות הן תמונות ששותפו, כך שכל המעוניין יכול היה לצפות בהן. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם אסף תמונות שהיו ברשת ושם בתיקיות על השרת שלו, ובנסיבות אלה, ההבדל בינו ובין המפיץ דומה להבדל בין שודד ובין מי שמחזיק ברכוש שנשדד. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאת הנאשם כבר בהליכי החקירה וטען כי ההודאה בכתב האישום המתוקן והחיסכון בעדותן של 160 מתלוננות, מבלי שהובטח לנאשם אופק עונשי, מלמדים על לקיחת אחריות כנה ואמיתית. עוד שמדובר באירוע אחד, כהגדרתו בהלכת ג'אבר וציין כי הנאשם היה עצור שבועיים ומאז שחרורו ביולי 2021 הוא נתון בתנאים מגבילים, מבלי שנרשמה לחובתו הפרה כלשהי. ב"כ הנאשם הפנה לדו"ח דורנר, טען שהתסקירים והערכת המסוכנות מדברים על סיכוי של ממש לשיקום ומאפשרים לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם, הפנה למקרה דומה נוסף, שבו התביעה הסכימה לעונש של של"צ וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים, לרבות פיצוי.

7. **גב' איסקוב מרינה**, דודתו של הנאשם, העידה כי היא מכירה את הנאשם מגיל אפס וכשבעלה נפטר, הוא עזר לה מאוד. עוד אמרה כי מעשיו החמורים של הנאשם הפתיעו אותה, שכן הוא היה תלמיד טוב, חייל טוב, לא הסתובב עם חברה שולית ומאז התיק דנן הוא נע בין הבית ובין העבודה.

8. **גב' טניה גברילוב**, אחותו הגדולה של הנאשם, אף היא העידה כי המשפחה הופתעה ממעשיו של הנאשם, שנחשבים חמורים מאד בעדה שלהם ואינם מתאימים להתנהלותו של הנאשם וביקשה את רחמי בית המשפט.

9. **הנאשם** אמר שההליך השיקומי גרם לו להבין איך הגיע למצב הזה, הביע התנצלות בפני כל הנפגעות וביקש שבית המשפט יאפשר לו להמשיך בטיפול ככל שניתן.

אירוע אחד או מספר אירועים

10. טרם קביעת מתחם העונש ההולם על"י להכריע בשאלה האם עסקין באירוע אחד, שבגינו יקבע מתחם אחד או שמא מדובר בשלושה אירועים נפרדים, שבגינו יקבעו מתחמים נפרדים. בפסיקה נקבע כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, יחשבו כאירוע אחד וכי כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 4748/14 עוזי זליחה נ' מדינת ישראל (30.11.15); דנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.16)).

בעניינו, אני סבורה כי כל אישום מהווה "אירוע אחד", שבגינו יש לקבוע מתחם נפרד. העבירות מושא האישום הראשון זהות והגם שהן נמשכו תקופה של כשנה, מדובר במכלול אחד של פעולות שמאופיינות במחשבה פלילית אחת ובתכנון פלילי אחד. עם זאת, ברי כי בקביעת המתחם ההולם את אירועי האישום הראשון, יש ליתן משקל לריבוי המעשים. האישום השני והאישום השלישי מייחסים לנאשם עבירות שונות, שהגם שיש בין ובין העבירות מושא האישום הראשון קשר, לא עומדת בבסיסן אותה "תכנית עבריינית". הערכים המוגנים בכל אישום ואישום אף הם שונים, הגם שקיים ביניהם דמיון.

על כן, אקבע מתחם עונש הולם לכל אישום ואישום, ובסופו של דבר אגזור על הנאשם עונש אחד, בגין מכלול העבירות שבהן הוא הורשע.

מתחם העונש ההולם את נסיבות האישום הראשון

11. אשר לחומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים - עבירות מין נועדו להגן על כבוד האדם, על האוטונומיה שלו על גופו, על שלום הגוף והנפש ועל צנעת הפרט. בפסיקה הובהר לא אחת כי אף כאשר עסקין בעבירות במרחב הווירטואלי, ללא מגע פיזי בין הנאשם ובין קורבנותיו, אין בכך כדי להפחית מעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים (ראו למשל, ע"פ 3792/18 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.18); ע"פ 3235/22 מרדכי אללו נ' מדינת ישראל (22.1.23)). עוד נקבע כי הפצתו של תיעוד מבזה או משפיל, שמתמקד במיניותו של אדם, היא תופעה פסולה מכל וכל, שקיבלה הכרה ציבורית בקביעת העבירה החדשה יחסית של הטרדה מינית על ידי פרסום משפיל (חוק למניעת הטרדה מינית (תיקון מס' 10), התשע"ד-2014, ס"ח 263) ומחייבת נקיטת מדיניות ענישה מחמירה (ע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני (18.11.18); רע"פ 1024/21 פלוני נ' מדינת ישראל (17.3.21)).

עבירה של **פגיעה בפרטיות** הוגדרה על ידי המחוקק כעבירה מסוג פשע ואף היא נועדה להגן על ערכי היסוד של כבוד האדם וחירותו וזכותו לפרטיות. העבירה אף פוגעת בשלוות חייו של הקרבן, במרחב האישי שלו ובאוטונומיה שלו.

12. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד על מדיניות ברורה של גישה מחמירה, תוך מתן משקל לנסיבות ביצוע העבירה - גיל הנפגע או הנפגעת; מערכת היחסים בין המפיץ ובין הנפגעים; זהות הנמענים של ההפצה (הקבוצה החברתית של הנפגעת/ציבור רחב); הסכמה למעשה המיני או לתיעוד; מועד תכנון ההפצה (מראש, במהלך המעשה המיני או בדיעבד) וכיוצא באלה. אביא להלן מספר דוגמאות שיש בהן כדי לשמש לעניינו, בשינויים המחויבים.

ברע"פ 1024/21 פלוני נ' מדינת ישראל (17.3.21), שאליו הפנתה המאשימה, דובר בנאשם שפרץ לרכב של המתלוננת ונטל מתוכו תיק, ובו מכשיר טלפון נייד. בהמשך נכנס המבקש לתמונות בטלפון הנייד, מצא שם שתי תמונות אינטימיות שבהן מצולמת המתלוננת בעירום והפיץ בחשבון ה"אינסטגרם" הפרטי שלה, תוך שהוא מתחזה למתלוננת, באופן שאפשר לכל אחד ממאות ה"עוקבים" אחר חשבונה לצפות בתמונות ולהפיץ. זמן קצר לאחר מכן התמונות אכן הופצו באתרים נוספים. בית משפט השלום הרשיע את הנאשם לאחר שמיעת ראיות, וגזר עליו 45 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הנאשם ערער, הן על הכרעת הדין והן על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, על כל חלקיו, וקבע כי העונש שהוטל על הנאשם מתון ביחס לעבירות שבהן הוא הורשע. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחתה אף היא.

בע"פ 5090/18 מדינת ישראל נ' פלוני (18.11.18), שאליו הפנתה המאשימה, דובר במקרה הראשון שבו בית המשפט נדרש לעונש הראוי בגין עבירה של הטרדה מינית על ידי פרסום משפיל. הנאשם שם כפה על קטינה להסכים שיצלם את יחסי המין ביניהם, ובהמשך הפיץ את התיעוד. בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם בעבירה של סחיטה באיומים ובשלוש עבירות של הטרדה מינית על ידי פרסום משפיל, קבע מתחם שנע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט העליון קיבל את הערעור, קבע כי במקרה זה היה מקום לקבוע מתחם מחמיר יותר מזה שנקבע והעמיד את עונשו של הנאשם על 12 חודשי מאסר בפועל, בנותנו משקל לגילו הצעיר של הנאשם, להליך שיקומי שבו הוא נטל חלק ולהמלצה חיובית של שירות המבחן.

בת"פ (רחובות) 75903-12-20 מדינת ישראל נ' ושדי (1.1.23), שאליו הפנתה המאשימה, דובר בנאשם שהכיר את המתלוננת בטינדר, ותיעד את קיום יחסי המין עמה. למחרת היום הפיץ הנאשם באמצעות הטלגרם שניים מהסרטונים, שבהם ניתן היה לראות את פניה של המתלוננת, וצירף להם את תמונתה מחשבון האינסטגרם שלה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש מאסר בתחתית המתחם.

בת"פ (באר שבע) 53431-10-21 מדינת ישראל נ' עידן מיכאילוב (7.9.22), שאליו הפנתה המאשימה, דובר בנאשם שיצר ערוצים בטלגרם, שנועדו להפצת סרטונים שבהם נחזות צעירות ישראליות בעת ביצוע אקטים מיניים או בתמונות חשופות המתמקדות במיניותן, שלא בידעתן או בהסכמתן. הנאשם הפיץ בערוצים מיום הקמתם אלפי תמונות וסרטונים שהכילו תוכן מיני של צעירות ושל קטינות ישראליות והפציר במשתמשי הערוץ לשתף את הערוץ עם משתמשי "טלגרם" אחרים, על ידי שליחת קישור, שלחיצה עליו תצרף את אותו משתמש לערוץ, בציינו כי מדובר בתכנים מיניים בלעדיים שהושגו על ידו, וכי שיטת הפרסום מקלה על המשתמש, שיכול להקיש בשורת החיפוש את שם הצעירה ולהגיע ישירות לתוכן המיני שבו היא מופיעה. הנאשם אף גבה תשלום על "דמי כניסה" לערוץ ונמצא כי לכלל הערוצים שהוא יצר הצטרפו כ-2,900 משתמשי "טלגרם". בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין 307 שנות מאסר והשית על הנאשם 5 שנות מאסר, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (חיפה) 19991-07-20 מדינת ישראל נ' שייך (25.4.21), שאליו הפנתה המאשימה, דובר בנאשם שעשה שימוש באפליקציית "טלגרם" במועדים שונים במהלך השנים 2019-2020, תוך שהוא פועל להסתרת פעילותו ברשת האינטרנט. הנאשם הצטייד בששה טלפונים סלולריים חכמים, לכל הפחות, במאה כרטיסי סים לקבלת שירותי תקשורת,

ללא צורך במתן פרטים מזהים, יצר חשבונות דואר אלקטרוניים אצל ספקיות שירות שונות, תוך שימוש בפרטים כוזבים, יצר עשרות משתמשים שונים באפליקציית "טלגרם", תוך שימוש בכרטיסי הסיים שאותם רכש, רכש רישיון לתוכנה שאפשרה לו שליטה באפליקציית הטלגרם ובשיח המתנהל בקבוצות רבות במקביל, והשתמש בארנקים ובמטבעות דיגיטליים, שאפשרו העברת כספים באופן אנונימי. בהמשך הפיץ הנאשם, באמצעים הנזכרים לעיל, אלפי תמונות וסרטונים, שהכילו תכנים מיניים של צעירות ישראליות ולצדם פרטים אישיים של אותן צעירות. באישום הראשון, שנסיבותיו דומות לנסיבות התיק דנן, נטען כי הנאשם ניהל קבוצת "טלגרם" ושלט בתכנים שפורסמו בקבוצה, שבין מטרותיה, הפצה של סרטונים ותמונות שבהן נחזות נערות ונשים ישראליות בעת ביצוע אקטים מיניים או בתמונות חשופות, שמתמקדות במיניותן. הקבוצה כללה למעלה מ-28,110 משתמשים, והופצו בה, מיום הקמתה, למעלה מ-10,000 תמונות וסרטונים, שהכילו תוכן מיני של נשים ישראליות. הנאשם אף הקים רשת שמונה מס' קבוצות וערוצים באפליקציית הטלגרם, תוך שהוא מפרסם ומקדם את הרשת, ומציין כי מדובר ברשת קבוצות מבית היוצר של קבוצת הטלגרם האמורה לעיל. במעשים המתוארים באישום הראשון, פרסם הנאשם ברשת הקבוצות שהקים רבבות תמונות וסרטונים, שהתמקדו במיניותן של כ-160 צעירות ישראליות, בנסיבות שבהן יש להשפילן או לבזותן, מבלי שניתנה הסכמתן לפרסום. הנאשם אף הפיץ ופרסם דרכי יצירת קשר עם כ-184 צעירות ישראליות לרבות קטינות, בנסיבות שעלולות היו להשפילן או לבזותן, מבלי שניתנה הסכמתן לפרסום. בית המשפט קבע כי המתחם ההולם את נסיבות האישום הראשון (פרסום שיטתי, מתוחכם, מתוכנן היטב, תוך הסוואת הפעילות) נע בין 2-6 שנות מאסר וגזר על הנאשם, בגין האישום הראשון, 48 חודשי מאסר בפועל.

פסק הדין שאליו הפנה הסנגור (ת"פ (חיפה) 19727-01-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.7.22)) ניתן במסגרת הסדר טיעון סגור, שלפיו הוסכם לאמץ את המלצות התסקיר ולהטיל על הנאשם צו של"צ, פיצוי ומאסר על תנאי, בין היתר, בשים לב להילך השיקום שהנאשם עבר ולגיוסו העתידי לצה"ל. בנסיבות אלה, לא מצאתי להקיש ממנו לעניינו.

13. אשר לנסיבות ביצוע העבירות - הנאשם ביצע עבירות בהיקף נרחב - הן מבחינת מספר נפגעות העבירה (178 נשים, מהן 4 קטינות), הן מבחינת כמות התכנים שהוא פרסם (למעלה מ-10,000 תמונות וסרטונים), הן מבחינת משך ביצוע העבירות (כ-9 חודשים), הן מבחינת היקף החשיפה (למעלה מ-15,000 משתמשים בערוצי הטלגרם) והן מבחינת השימוש במספר יישומים שונים, תוך הפעלת מספר חשבונות ויצירת מספר קבוצות, במספר פלטפורמות, שבהן היתה לו שליטה מלאה בתכנים. נתתי דעתי לכך שהנאשם לא הסתפק בפרסום התכנים, אלא אף פרסם את זהות הנשים שנצפות בתמונות ובסרטונים ואת פרטי הקשר עמן. במעשיו אלה העצים הנאשם את הפגיעה בנפגעות העבירה ובפרטיותן. אותן נשים בזזו, הושפלו והוחפצו לכל משתמש וכבדן נרמס עד דק.

עוד נתתי דעתי לתוכן התמונות והסרטונים - הצגת הנשים במצבים אינטימיים שונים, חלקם כוללים עירום מלא או חלקי ובחלקם הן מבצעות אקטים מיניים בעצמן, באחרים וביחד עם אחרים במצבים שונים (ראו את נספח א' לכתב האישום ביחס לכל אחת ואחת מנפגעות העבירה). שקלתי בנוסף את השיטתיות, התכנון והתחכום שנלוו למעשיו של הנאשם ואת העובדה כי אף לאחר ששרת שהקים הנאשם הוסר פעמים מספר, הנאשם שב והקימו מחדש, בכל פעם תחת שם אחר, תוך ביצוע פעולות שנועדו לחשוף אותו לקהל רחב יותר.

אני ערה לכך שאופן השגת התכנים המיניים אינו ידוע ולכך שהנאשם לא הואשם בהפצה הראשונית של אותם תכנים,

ברם סבורה כי אין בכך כדי לגרוע מחומרת מעשיו. עיקר העבירה שבה הורשע הנאשם - פרסום התכנים ללא הסכמת הקורבנות ואין נפקא מינה אם התכנים פורסמו קודם לכן אם לאו. קלות ההפצה שמאפשרת הקדמה הטכנולוגית - בבחינת "היד קלה על המקלדת" - מוסיפה נופך של חומרה למעשים. יש לזכור כי תכנים שמופצים ברשת הווירטואלית כמעט שאינם ניתנים למחיקה או להעלמה, שכן מרגע הפצתם אין עוד שליטה על היקף התפוצה שלהם. קרי, הנזקים שהם גורמים אינם הפיכים. משכך, כל פרסום או הפצה על ידי חוליה בשרשרת, טומנים בחובם הן את הפגיעה המיידית בעצם ההפצה והן את הפגיעה שהיקפה אינו ניתן להערכה או לשיעור (השוו: ע"פ 5090/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.11.18)). זה המקום להזכיר כי הנאשם עצמו ציין בפני קצינת המבחן כי חש "אובדן שליטה" על התוצאות המלאות של מעשיו.

הנזקים שנגרמו לנפגעות העבירה אף הם עומדים לנגד עיניי. מ-42 הצהרות נפגעות עבירה שהגישה המאשימה (ת/1) עולה כי בעקבות הפרסום נפגעות העבירה חוו הטרדות מצד גברים, לצד הצעות מיניות. חלקן תיאר שמבחינתן זה היה "סוף העולם", שהן איבדו אמון בגברים, "רציתי להימחק", "חשתי מחוללת" וחלקן תיאר תחושות שיתוק, השפלה, בושה ומחשבות אובדניות. חלק מהנפגעות דיווחו על אובדן הביטחון העצמי, על חרדות, על קשיים בתפקוד, חשש מהיציאה למרחב הציבורי, קשיים בשינה, ביצירת קשר עם המין השני, בהשתלבות בתעסוקה ועוד. אצל חלק מהנפגעות הפרסום הוביל לקבלת טיפול בתחום הנפש, לרבות טיפול תרופתי. חלק מהקורבנות אף הפסיקו או הגבילו את השימוש שלהן ברשתות חברתיות ובאינטרנט. כך, בלחיצת כפתור, חרץ הנאשם את גורלן של נפגעות העבירה והפך אותן בעל כורחן לאובייקט מיני ומושא לסיפוק והנאה מינית של רבים. הנאשם אפשר חיבור מהיר בין הדמויות המופיעות בסרטונים ובתמונות ובין פרטיהן האישיים של המתלוננות ברשתות החברתיות וברגע אחד חרב עולמן של הנפגעות וזהותן נחשפה ברבים (לעניין זה ראו ת"פ (רחובות) 75903-12-20 **מדינת ישראל נ' ושדי** (1.1.23), פסקאות 57-58 לפסק הדין; וע"פ 5090/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.11.18), סעיף 10 לפסק הדין).

אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - הגם שבבסיס העבירה לא עמד בצע כסף, אלא רצונו של הנאשם "להשתלב" חברתית ולהעלות את ערכו העצמי, אין בכך כדי לעמעם את חומרת מעשיו, שכן הנאשם ביצע את העבירות תוך ניתוק רגשי ועיוותי חשיבה.

14. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן גבוהה ומכאן שמתחם העונש ההולם את נסיבות האישום הראשון נע בין 2-6 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

מתחם העונש ההולם את נסיבות האישום השני

15. אשר לחומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים - עבירה של **סחיטה באיומים** פוגעת בביטחון האישי, בחירותו ובפרטיותו של מושא הסחיטה וחותרת תחת מרקם החיים החברתי התקין, הסדר הציבורי והוודאות. העונש הקבוע בצד העבירה (7 שנות מאסר) אף הוא מלמד על חומרתה. בע"פ 5052/22 **ז'אנה סזונוב נ' מדינת ישראל** (11.1.23) חזר בית המשפט העליון על הקביעה שלפיה סחיטה באיומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חיו ובביטחונו; כי מדובר בעבירות קשות וחמורות, שמצדיקות ענישה מוחשית שכוללת רכיב של מאסר בפועל; וכי מדיניות ענישה מחמירה עשויה לסייע בשבירת קשר השתיקה, שכן יש בכוחה לתמרץ את הנסחט להתלונן ולהרתיע את הסוחט.

כאשר הסחיטה נוגעת לגופו של הקרבן, להבדיל מכספו, נלווית לעבירה חומרה יתרה (עוד ראו ע"פ 3791/18 **שי לוי נ' מדינת ישראל** (2.10.18); ע"פ 395/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.22)). על הסכנה שנשקפת לציבור בעידן שבו כל אדם מחזיק בטלפון נייד ומתעד בקלות אדם אחר במצבים שונים ועל החשש שגלגולו של תיעוד זה או אחר ישמש בסיס לסחיטה באיומים עמד בית המשפט העליון בע"פ 5057/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.12.22) וקבע כי אלה מחייבים ענישה שתשמש כלי מרתיע ואפקטיבי מפני התממשות הסכנה, בהציבה "מחיר" מרתיע מביצוע העבירה.

16. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה משרטט מגמה של החמרה בענישה בעבירה של סחיטה באיומים. עם זאת, מטבע הדברים, העונשים אינם אחידים ונגזרים מנסיבותיו הייחודיות של כל מקרה ומקרה. כך, יש רלוונטיות למשך הזמן שבו מתבצעת הסחיטה, לאופי הסחיטה, לפערי הכוחות בין הסוחט והנסחט ועוד נתונים שונים, שמבחינים בין מקרה למשנהו. ברי כי יש משקל לשאלה אם מדובר בעבירה שמצויה בסמכות בית משפט השלום (סעיף 428 רישא לחוק העונשין) או בעבירה שמצויה בסמכות בית המשפט המחוזי (סעיף 428 סיפא לחוק העונשין). אביא להלן מספר דוגמאות שניתן להקיש מהן לענייננו.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 19840-04-22 **אבו גריבה נ' מדינת ישראל** (3.7.22), שאליו הפנתה המאשימה, דובר בנאשם שהתקשר למתלוננת, שעמה היתה לו היכרות מוקדמת, ממספר חסום, לא הזדהה ואיים עליה בכך שאמר לה שיפרסם תמונות שלה, כדי להניעה לשלם לו כסף. הנאשם אף התכתב עם המתלוננת ביישומון וואטסאפ ואיים אליה שאם לא תשלח לו תמונות עירום, הוא יפרסם את תמונותיה וחייה יהיו בסכנה. במהלך ההתכתבות, שאלה המתלוננת לזהותו של הנאשם, ביקשה ממנו שיניח לה לנפשה ודרשה שיראה לה את תמונותיה. בתגובה, שלח הנאשם למתלוננת שתי תמונות שבהן היא נראית הולכת ומשוחחת בטלפון הנייד ואיים עליה שיספר להוריה שראה אותה עם שני בחורים. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הנאשם ערער על חומרת העונש אולם בהמלצת בית המשפט המחוזי, חזר בו מהערעור.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 35679-12-21 **מדינת ישראל נ' חליל נעים** (17.1.20) דובר בנאשם ששלח למתלוננת, שאותה לא מכיר, סרטון בעל אופי מיני ובתגובה המתלוננת חסמה אותו. בהמשך התקשר אליה ממספר אחר ואמר לה שאם לא תסיר את החסימה, יפרסם תמונת עירום שלה. במשך שלושה שבועות הנאשם לא נתן למתלוננת מנוח, דרש ממנה לקיים עמו יחסים אינטימיים, דרש שתצלם את עצמה בעירום והכל, בד בבד לאיומים שהוא משמיע כלפיה בדרישה שתקיים עמו יחסים אינטימיים. בית משפט השלום (אנוכי), הרשיע את הנאשם על פי הודאתו בריבוי עבירות של סחיטה באיומים, בעבירה של מעשה מגונה ובעבירה של הטרדה מינית, קבע מתחם שנע בין 9-20 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל (ניתן משקל לנטילת האחריות, לצד עבר פלילי שכלל הרשעה בבית משפט לנוער בעבירה של ניסיון לבעילה בכוח והרשעה בעבירה של ניסיון לבעילה שגרמה חבלה גופנית שבגינה נאסר למשך 8 שנים). המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, והעמיד את עונשו של הנאשם על 20 חודשי מאסר, בהדגישו את חומרת מעשיו.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 8996-07-16 **אלירן כהן נ' מדינת ישראל** (10.1.17) דובר בנאשם שבמשך מספר ימים ניהל קשר אינטרנטי עם המתלוננת תחת זהות בדויה ושלח לה הודעות בעלות אופי מיני. תחילה הסתייגה המתלוננת מפניותיו של הנאשם, אך לאחר שהוא שב והפציר בה לשלוח לו תמונות אינטימיות, התרצתה ומילאה אחר מבוקשו. מרגע זה

נשבתה המתלוננת בקורים שטווה הנאשם. הנאשם ניצל את הכוח שהשיג כלפי המתלוננת, את יכולתו להתחבא מאחורי עננת האינטרנט ולהחליף זהויות בנקל, כל זאת על מנת לסחוט את המתלוננת ולדחקה לפינה, תוך שאיים עליה כי יפיץ את תמונותיה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל (ניתן משקל לעבר פלילי ולכך שהנאשם שלל נזקקות טיפולית). הנאשם ערער על חומרת העונש אולם בהמלצת בית המשפט המחוזי, חזר בו מהערעור.

בת"פ (חיפה) 12869-10-20 **מדינת ישראל נ' ראפע** (ניתן על ידי ביום 29.3.23) דובר בנאשם שניהל עם המתלוננת קשר שכלל שיחות וידאו והתכתבות בטלפון הנייד, לרבות שיחות בעלות אופי מיני. במסגרת הקשר, הנאשם הורה למתלוננת לצלם את עצמה כשהיא עירומה או כשהיא מחדירה את אצבעותיה לאיבר מינה ולשלוח אליו את התמונות והסרטונים. המתלוננת עשתה כדברי הנאשם והנאשם שמר חלק מהתמונות והסרטונים ברשותו, למרות בקשותיה של המתלוננת שימחק אותם. כך גם, במהלך מפגש בין הנאשם ובין המתלוננת, צילם הנאשם את המתלוננת בווידאו, באמצעות הטלפון הנייד שלה, ללא הסכמתה וללא ידיעתה, כשהיא עירומה וניתן לראות את פניה. הנאשם סרב למחוק את הסרטונים ואיים עליה במספר רב של הזדמנויות באומרו כי הוא מחזיק את הסרטון כדי שהיא לא תוכל לסרב לו, כל אימת שידרוש ממנה לקיים איתו יחסי מין. בהמשך, כשהנאשם ביקש מהמתלוננת להיפגש איתו, המתלוננת הסכימה וביקשה שימחק את הסרטון, ברם הנאשם עמד בסירובו וכתב לה שהוא יודע שללא הסרטון היא לא תענה לו ולא תסכים להיפגש איתו. קבעתי מתחם שנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל וגזרתי על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (חיפה) 17472-06-22 **מדינת ישראל נ' עזאזיה** (ניתן על ידי ביום 19.3.23) דובר בנאשם שסחט שתי מתלוננות שונות, באימו כי ישלח תמונות/סרטונים אינטימיים שלהן. מתלוננת אחת נסחטה על רקע בקשתה להפסיק את הקשר עם הנאשם ומתלוננת שניה נסחטה משך כחודשיים והנאשם אף פרסם את תמונותיה וסחט אותה כדי לפעול להסרת הפרסום. הנאשם הורשע על פי הודאתו, קבעתי כי המתחם ההולם את הסחיטה הקצרה בזמן נע בין 10-18 חודשי מאסר בפועל, בעוד המתחם ההולם את מעשה הסחיטה ופרסום הסרטונים נע בין 14-24 חודשי מאסר בפועל וגזרתי על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל (5 חודשי מאסר מותנה הופעלו במצטבר, כך שנקבע כי על הנאשם לרצות 25 חודשי מאסר), לצד מאסר על תנאי ופיצוי לכל אחת מהמתלוננות.

17. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - ראש וראשון יש לתת את הדעת ליחסי הכוחות בין הנאשם ובין המתלוננת. הנאשם הוא האחראי לפרסום תוכן מיני שבו נחזית המתלוננת. קרי, בעצם הפניה של המתלוננת אל הנאשם, שיסיר את התוכן המיני שבו היא נחזית, היא מצויה בעמדת נחיתות. הנאשם אמנם נענה לבקשת המתלוננת והסיר את התוכן המיני, ברם בהמשך התברר כי הוא לא היחיד וקיים תוכן מיני נוסף שבו נחזית המתלוננת, בקבוצות נוספות שהפעיל הנאשם. כשהמתלוננת פנתה אל הנאשם בבקשה נוספת להסיר את התוכן המיני, הנאשם ניצל את מצוקתה, יצר עמה קשר מפרופיל מזויף ודרש כי תשלח לו סרטון שבו היא מאוננת, כתנאי להסרת התוכן המיני שבו היא נחזית. התחכום שבו פעל הנאשם, כשיצר עם המתלוננת קשר מפרופיל מזויף, מהווה נסיבה לחומרה וכך גם עצם הדרישה לצפות במתלוננת כשהיא במצב אינטימי.

18. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האישום השני נע בין

12-24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

מתחם העונש ההולם את נסיבות האישום השלישי

19. אשר לחומרת העבירות והפגיעה בערכים המוגנים - אין לי אלא לשוב ולהפנות לדברים שנאמרו לעיל ביחס לחומרת עבירות המין ופגיעתן בערכים המוגנים. כאשר מדובר בקטינים, גדל עד מאד כובד משקלם של הערכים המוגנים ונוסף להם ערך של הגנה על כבודם של הקטינים, על פרטיותם, על שלומם הפיזי והנפשי והגנה עליהם מפני ניצול ופגיעה. בפסיקה נקבע כי צריכת חומר תועבה בדמות פורנוגרפיית קטינים עלולה לעודד את השוק להוסיף ולייצר חומרים כאמור, דבר שכרוך בפגיעה פיזית-מינית בילדים וכי קיים חשש שהמחזיק עצמו ישתמש בחומרים שברשותו על-מנת לשדל ילדים אחרים ליצור עבורו חומרים פורנוגרפיים בהשתתפותם (ע"פ 2375/15 **מדינת ישראל נ' טדי נס** (22.2.18); ע"פ 6703/13 **ניסים כהן נ' מדינת ישראל** (16.1.14)).

20. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד כי מנעד העונשים בעבירה זו נע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל. כך למשל, בע"פ 1269/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.15) אישר בית המשפט העליון מתחם שנע בין 3-6 חודשי מאסר בגין החזקת חומרי תועבה ובהם דמותו של קטין שאינם פרי יצירתו של הנאשם; בת"פ (שלום ים) 52399-09-16 **מדינת ישראל נ' כדוג'סטי** (14.1.19) נקבע מתחם שנע בין 3-12 חודשי מאסר בפועל בנסיבות שבהן הנאשם החזיק במחשבו למעלה מ-20 קבצי וידאו ו-10,000 תמונות של קטינים וקטינות, בעיקר בגילאים 7-14, בעירום חלקי, בעירום מלא ובמהלך אקטים מיניים, הכוללים מין וגנאלי או אוראלי עם בגירים או עם קטינים אחרים; בת"פ (שלום חיפה) 44952-02-17 **מדינת ישראל נ' שריי** (ניתן על ידי ביום 19.6.19) נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצה בעבודות שירות, בנסיבות שבהן הנאשם החזיק 5,124 תמונות ו-38 סרטונים, שבהם דמותם של ילדים קטינים בעירום, בעירום חלקי וחלקם מקיימים מגע מיני לרבות יחסי מין מלאים.

21. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - נתתי דעתי להיקף החומר שהנאשם החזיק - למעלה מ-5,400 תמונות וכ-192 סרטונים, שהכילו חומרי תועבה ובהם דמותם של קטינים שמקיימים יחסי מין, לרבות מעשי סדום, תמונות בעירום מלא או חלקי, תקריב של איברי מין, ותיעוד ילדים רכים בעת אינוס חלקי או מלא. נתתי דעתי גם לכך שהנאשם החזיק את הקבצים בטלפון הנייד שלו. בכך הנאשם הפך את החומר לזמין הן לצפייה והן להפצה ולכן יש בכך משום נסיבה לחומרה.

22. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של האישום השלישי נע בין 3-6 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם

23. לזכות הנאשם עומדים שיתוף הפעולה שלו עם היחידה החוקרת בשלב החקירה והודאתו בכתב האישום.

המתוקן - הודאה שחסכה עדויות של עשרות מתלוננות ומכאן שחסכה גם זמן שיפוטי יקר. העובדה כי אין לנאשם הרשעות קודמות והערכת המסוכנות המינית הנמוכה עומדות אף הן לזכות הנאשם. שילובו של הנאשם בהליך טיפולי (קבוצה לעצורי בית בתחום עבירות המין) במסגרת צו פיקוח המעצר אף הוא עומד לזכותו.

24. עם זאת, איני סבורה כי די בשיקולים האמורים כדי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסטות ממתחם העונש ההולם. אכן, שיקום הנאשם הוא שיקול להקלה בעונש בגדרי המתחם שנקבע, ברם איני סבורה כי די בהליך קצר מועד, שהסתיים לפני למעלה מחצי שנה, כדי ללמד שהנאשם השתקם או שקיים סיכוי של ממש שהוא ישתקם. עיון בתסקירים מעלה כי הנאשם אמנם הודה במיוחס לו ואף הפגין אמפתיה כלפי הנפגעות, ברם שירות המבחן התרשם שהוא התקשה לקבל אחריות על מעשיו ופעל בניתוק רגשי, מתוך עיוותי חשיבה ככלי להפחתת תחושות האשמה בגין ביצוע העבירות.

עוד עולה מהתסקירים כי שירות המבחן אף הוא התלבט בטרם המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן לצד מאסר בעבודות שירות וכי ההמלצה לא ניתנה בלב שלם. בהקשר זה רואה להזכיר את ההלכה שלפיה המלצת שירות המבחן - כשמה כן היא, "כלי עזר" בידי בית המשפט במלאכת גזירת הדין, כך שבסופו של יום בית המשפט אינו מחויב לה והוא יגזור את העונש הראוי בהתחשב במכלול השיקולים הרלוונטיים (ראו למשל, ע"פ 2139/22 **שלום ג'נאח נ' מדינת ישראל** (14.7.22)).

25. אשר לגילו של הנאשם - העבירות שבהן הורשע הנאשם מבוצעות לעתים קרובות על ידי בני נוער או אנשים צעירים ולכן המשקל שיש ליתן לגיל הנאשם בעבירות מסוג זה, מוגבל (השוו: ע"פ 5090/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.11.18), סעיף 17 לפסק הדין וההפניות שם).

26. אשר לפיצוי שיש לפסוק לנפגעות - רואה להזכיר כי גזר הדין משקלל בסופו של דבר את הפגיעה הכוללת בנפגעות העבירה. גזר דין בעבירה מרובת נפגעים לעולם לא יוכל לתת ביטוי מלא להיקף הפגיעה ולנזק שנגרם לכל אחת ואחת מנפגעות העבירה. הפיצוי שייפסק לנפגעות אינו מלמד על גובה הנזק או הסבל שנגרמו להן וכל מטרתו הכרה סמלית בפגיעה הקשה שנגרמה להן.

סוף דבר

27. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים אני סבורה כי האיזון הראוי בין חומרת מעשיו של הנאשם (האינטרס הציבורי) ובין החשש מהשפעות המאסר על הנאשם (האינטרס הפרטי של הנאשם) מוביל לגזירת עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחמי העונש שנקבעו לעיל.

על כן, הריני גוזרת על הנאשם, בגין מכלול העבירות שבהן הוא הורשע, את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 5.7.21 עד יום 20.7.21.

מורה על עיכוב ביצוע מאסרו של הנאשם עד ליום 6.8.23, אז יתייצב הנאשם עד השעה 10:00 בבית המעצר קישון לשם ריצוי מאסרו, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם, מבעוד מועד, כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיפים 3-5 לחוק למניעת הטרדה מינית או עבירה של פגיעה בפרטיות או עבירה של סחיטה באיומים.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 214 לחוק העונשין, על חלופותיו.

ד. פיצוי בסך של 3,000 ₪ לכל אחת מ-178 נפגעות העבירות מושא האישום הראשון ופיצוי בסך של 5,000 ₪ למתלוננת באישום השני.

הפיצוי ישולם לנפגעות העבירות באמצעות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, עד ליום 7.1.24 באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. בהתאם להסכמות הצדדים, מורה על חילוט או השמדה של כלל התפוסים בתיק, בהתאם לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין למרכז להערכת מסוכנות.

ניתנה והודעה היום כ' תמוז תשפ"ג, 09/07/2023 במעמד הנוכחים.

טל תדמור-זמיר, שופטת, סגנית
הנשיאה

ב"כ הנאשם:

מבקש עיכוב ביצוע במשך 45 לצורך שקילת

[פרוטוקול הושמט]

ואה להעתר לבקשת ב"כ הנאשם ומורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר עד ליום 20.8.23.

ההפקדה בתיק המ"ת (בש"ע 6277-09-21), לצד הערבויות שנחתמו באותו תיק, ולצד עיכוב היציאה מהארץ שניתן באותו תיק, ישמשו להבטחת התייצבותו של הנאשם לריצוי המאסר.

ניתנה והודעה היום כ' תמוז תשפ"ג, 09/07/2023 במעמד הנוכחים.

טל תדמור-זמיר, שופטת, סגנית
הנשיאה

הוקלדעלידימיליכהן